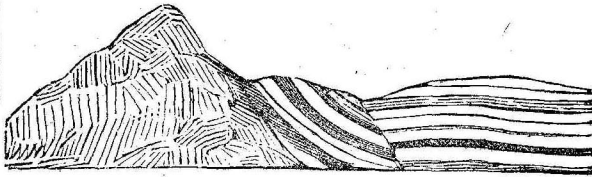

Οὕτω λ. χ. τὰ κατώτατα εἶναι καὶ τὰ ἀρχαιότατα, ἐνῶ τὰ ἀνώτατα εἶναι τὰ νεώτατα.

Τὰ ὑδατογενῆ στρώματα εἶναι προσέτι σπουδαῖα καὶ κατὰ τοῦτο, ὅτι ἐμπεριέχουσιν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολιθώματα ζώων καὶ φυτῶν, τὰ ὁποῖα ἔζων ἢ ἐφύοντο ἐν αὐτοῖς καὶ παρὰ τὰς ὄχθας των. Οὕτω πῶς δὲ λαμβάνομεν γνῶσιν τῆς μορφῆς καὶ τοῦ τρόπου τῶν ζώων καὶ τῶν φυτῶν, ἅτινα ἔζων εἰς τὰς μεμακρυσμένας ἐκεῖνας ἐποχὰς τῆς γῆς, — γνῶσιν, τὴν ὁποῖαν ἄλλως πῶς δὲν θὰ ἡδυνάμεθα

Πυρογενῆ

στρώματα

ὑδατογενῆ.

ν' ἀποκτήσωμεν, ἀφοῦ οὐδὲν τῶν γενῶν καὶ εἰδῶν, εἰς τὰ ὁποῖα τὰ ἀπολιθωμένα ταῦτα ζῶα καὶ φυτὰ ἀνῆκον, ὑπάρχει ἤδη ἐν τῇ ζωῇ.

Τὰ ἀπολιθώματα ταῦτα μᾶς διδάσκουσιν ἐτέρας δύο σπουδαίας ἀληθείας· 1) ὅτι ὅσα παλαιότερα εἶναι ἡ ἐποχὴ, καθ' ἣν ἐσχηματίσθησαν ταῦτα, τοσοῦτον πολυπληθέστερα ἦσαν καὶ τὰ εἶδη τῶν ζώων καὶ φυτῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ταῦτα ἀνῆκον, καθ' ὅσον δὲ προβαίνομεν εἰς τὰ νεώτερα, κατὰ τοσοῦτον ὀλιγοστεύουσι καὶ ταῦτα καὶ 2) ὅτι μέρη τινὰ τῆς γῆρας εἶχον ἀνωτέραν θερμοκρασίαν ἐκείνης, ἥτις ἐπικρατεῖ σήμερον εἰς τὰ αὐτὰ μέρη.

Μέχρι σήμερον ἀριθμοῦνται περὶ τὰ δεκάτριά ἢ δεκατέσσαρα τοιαῦτα στρώματα, ὀνομασθέντα ἐκ τοῦ εἶδους τῶν ὕλων, ἐξ ὧν εἶναι ἐσχηματισμένα.

Κατὰ δὲ τὴν ἡλικίαν αὐτῶν διηρέθησαν εἰς πρωτεύοντα, δευτερεύοντα καὶ τριτεύοντα καὶ κατὰ τὰ ἐν αὐτοῖς ἀπολιθώματα τῶν ζώων, εἰς παλαιοζωϊκὰ, μεσοζωϊκὰ καὶ Νεοζωϊκὰ.

Ο ΣΙΡ ΘΩΜΑΣ ΓΡΕΣΑΜ.

Ἐσκέρθητέ ποτε, πόσῃ μεγάλῃ ἐπιρροῇ μικρὰ πράγματα δύνανται νὰ ἐξασκήσωσιν ἐπὶ μεγάλων; Ἠκούσατε βεβαίως, πολλάκις νὰ λέγουν, — «Α; αὐτὸ εἶναι μικρὸν πρᾶγμα!» — Ἀλλὰ δὲν πρέπει ποτὲ νὰ περιφρονῶμεν τὰ μικρὰ πράγματα, διότι ὁ Θεὸς πολλάκις φέρει μεγάλα ἀποτελέσματα διὰ μέσου αὐτῶν, καὶ διὰ νὰ καταστήσῃ σαφεστέραν τὴν ἀλήθειαν ταύτην, θέλω σὰς διηγηθῆ ἓν πολὺ περιεργον

ἀλλ' ἀληθὲς ἀνέκδοτον. Πρὸ 330 περίπου ἐτῶν, πτωχὴ τις γυνή, κρατοῦσα βρέφος εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς, ἐπορεύετο δι' ἐξοχικῆς τινος ὁδοῦ διερχομένης μεταξὺ ὠραίων δεινῶν καὶ ἀνθρώπων, ὁποῖοι μόνον εἰς τὴν Ἀγγλίαν εὐρίσκονται· ἀντὶ δὲ νὰ ἔχῃ τὴν καρδίαν τῆς πλήρη εὐγνωμοσύνης εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὰ τοιαῦτα τεκμήρια τῆς ἀγάπης του, ἔτρεφεν ἐντὸς τῆς ψυχῆς τῆς κακὴν τινα ἀπόφασιν, τοῦτ' ἔστι νὰ ἀφήσῃ τὸ μικρὸν καὶ τρυφερόν της βρέφος εἰς τὴν ὁδὸν· μὲ τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἀφοῦ ἐκύτταξε καλὰ παντοῦ διὰ νὰ βεβαιωθῇ, ὅτι οὐδεὶς τὴν ἔβλεπεν, ἐστράφη ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ τυλίξασα τὸ βρέφος μὲ ἓν σάλιον, τὸ ἔθεσε πολὺ σιγὰ ὑπὸ τὴν σκιὰν ἐνὸς δένδρου καὶ ἀμέσως ἀπομακρυνθεῖσα μήπως ἐξυπνήσῃ, ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον τῆς, χωρὶς νὰ ρίψῃ οὐδὲ κἂν βλέμμα πρὸς τὸ ταλαίπωρον παιδίον!

Μετ' ὀλίγον τὸ βρέφος ἐξυπνήσῃ καὶ ἤρχισε νὰ κλαίῃ, διότι ἦτο μόνον καὶ δὲν εἶχε τροφήν, καὶ ὁ ἥλιος εἶχε φθάσει εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἔκειτο, ἀλλὰ οὐδενὸς ἀποκρινομένου πάλιν ἀπεκοιμήθη. Μετ' οὐ πολὺ δωδεκαετῆς παῖς ἐξερχόμενος ἐκ τοῦ σχολείου ἔλαβε τὴν ὁδὸν ταύτην ἐπιστρέφων εἰς τὴν οἰκίαν του. Ἦτο πολὺ εὐθυμὸς, διότι εἶχε τελειώσει καλὰ τὰ μαθήματά του, καὶ διὰ τοῦτο ἔτρεχε καὶ ἐπῆδα καὶ ἐκυνήγει τὰς πεταλούδας καὶ τὰ πτηνὰ καὶ τέλος ἀκούων ἓνα τέττιγα νὰ τεττιρίζῃ κατελήφθη ὑπὸ ἐπιθυμίας νὰ τὸν εὕρῃ· ὅθεν ἐστράφη πρὸς τὸ μέρος ὁποῖον ἤρχετο ὁ ἦχος. Φαντασθῆτε, ἐὰν δύνασθε, τὴν ἐκπληξιν τοῦ παιδίου, ὅταν εἶδε πλησίον τοῦ τέττιγος τὸ μικρὸν κόκκινον πρόσωπον τοῦ ταλαίπωρου ἐκείνου παιδίου τυλιγμένου ἐντὸς τοῦ σαλίου! Κατ' ἀρχὰς δὲν ἐγνώριζε τί νὰ πρᾶξῃ, διότι σχεδὸν ἐφοβεῖτο νὰ τὸ ἐγγίξῃ, ἀλλὰ τελευταῖον ἀπεφάσισε νὰ τὸ φέρῃ εἰς τὴν μητέρα του, καὶ ἐπομένως τὸ ἔλαβεν εἰς τὰς ἀγκάλας του. Τὸ μικρὸν ἐγγισθὲν ἐξυπνήσῃ, καὶ ἤρχισεν ἐκ νέου νὰ κλαίῃ, τὸ δὲ παιδίον συσφίγγον αὐτὸ καλὰ μήπως τοῦ πέσῃ, ἤρχισε νὰ τρέχῃ πρὸς τὴν οἰκίαν του. Ἡ μήτηρ του ἦτο καλὴ καὶ ἀγαθὴ γυνή, καὶ ἂν καὶ εἶχε τρία τέκνα ἰδικὰ τῆς, ἀπεφάσισε νὰ κρατήσῃ καὶ τὸ δυστυχὲς ὄρφανόν καὶ νὰ τὸ ἀναθρέψῃ ὡς ἓν ἐκ τῶν ἰδικῶν τῆς.

Ἐτη παρῆλθον, τὸ βρέφος ἔγεινεν εὖρωστον παιδίον, καὶ τὸ παιδίον ἔγεινεν ἀνὴρ, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὸ Λονδίνον, ὅπου, διὰ τῆς ἐπιμελείας καὶ τιμιότητος αὐτοῦ, κατώρθωσε νὰ γείνη

μέγας ἔμπορος. Ὁ Θεὸς εὐλόγει ὅ,τι ἔκαμνε, καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἔγεινεν ὁ μάλλον διακεκριμμένος ὢλων τῶν πολιτῶν τοῦ Λονδίνου. Ἡ βασιλισσά Ἐλισάβετ τὸν ἔκαμιν ἱππότην, καὶ πολλάκις ἐξήτει τὴν συμβουλὴν τοῦ εἰς τὰς μεγάλας ὑποθέσεις τοῦ ἔθνους. Ἐπὶ τῆς βασιλισσῆς ταύτης, ἡ Ἀγγλία ἤρχισε τὸ μέγα στάδιον τῆς ἀναπτύξεως καὶ τοῦ ἐκπολιτισμοῦ, ἅτινα τὴν σήμερον τὴν καθιστῶσι τόσον ἔνδοξον, καὶ ὡς τεκμήριον τῆς προόδου ταύτης, ὁ Σὶρ Θωμᾶς Γρέσαμ, τὸ ἄλλοτε ταλαίπωρον βρέφος, ἔκτισε τὸ βασιλικὸν Χρηματιστήριον. Ἦτο ἔνδοξος ἐποχὴ διὰ τὸν Σὶρ Θωμᾶν, ὅταν ἡ βασιλισσά ἦλθε νὰ γευματίσῃ μετ' αὐτὸν, καὶ νὰ θέσῃ τὸν ἀκρογωνιαίον λίθον τοῦ κτιρίου! Ὅταν δὲ τὸ ἔργον ἐτελειώσεν, ὁ Σὶρ Θωμᾶς Γρέσαμ ἔθεσεν ἐπὶ τοῦ κορυφαίου ἀετώματος, ἓνα «Τέττιγα» διὰ νὰ διδάξῃ τοὺς πάντας, ὅτι ποτὲ δὲν πρέπει νὰ περιφρονῶσι τοιαῦτα μηδαμινὰ πράγματα, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς δύναται νὰ σώσῃ πολύτιμον ζῶν, ἀκόμη καὶ διὰ τοιούτων ποταπῶν πλάσμάτων, ὅποιοις ὁ τέτιξ.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Ἔρχομαι, ἀναγνώστα μου, νὰ σὲ διασκεδάσω
Καὶ ἑμαυτὸν ὡς αἰνίγμα νὰ σοὶ παρουσιάσω.
Δὲν εἶμαι κτίσμα τοῦ Θεοῦ, δὲν μ' ἐπλάσε τὸ Θεῖον
Εἶμαι ἀνθρώπου εὔρημα χρήσιμον εἰς τὸν βίον.
Ἐμὲ καὶ τοὺς ἑταίρους μου ἀπαξ ἀνακαλύψας
Κ' εἰς τὴν σπουδὴν τῆς φύσεως ὁ ἄνθρωπος ἐγκύψας,
Ἐγένετο ὑπέρτερος οὐ μόνον τῶν ἀλόγων,
Ἀλλὰ καὶ τῶν ὁμοίων τοῦ, καὶ τοὶ ἐχόντων λόγον.
Πρόσεχε νῦν στοὺς λόγους μου, ἵνα τοὺς ἐννοήσῃς
Κι' ἂν σοὶ φανοῦν παράξενον ποσὸς μὴ ἀπορήσῃς.
Ἀλλὰ κοσύνουσιν αὐτοὺς κ' ἐξέτασον ἐπίσης
Κι' ἀναμφιβόλως θὰ μ' εὐρῇς, καλῶς ἂν ἐρευνήσῃς.
Οἱ σύντροφοι κ' οἱ φίλοι σου μὲ φέρουσι μαζὺ των.
Θὰ μὲ εὐρῇς δὲ, ἂν καλῶς ζητήσῃς μεταξὺ των.
Στὸ φῶς μὲ βλέπεις φανερά στὸ σκότος πλὴν διόλου.
Καὶ εἰς αὐτὸ τὸ λυκαυγὲς δὲν φαίνομαι καθόλου.
Δὲν εἶμαι εἰς τὸν ἄνεμον οὐδὲ εἰς τὸν αἰθέρα,
Ἄν κ' ἐν τοῖς νέφεσιν οἰκῶ καὶ ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ.
Ὅρη κρημνούς, δάση, ὄρη καὶ κ' ἄνθη δὲν πλησιάζω,
Καὶ τοὶ εἰς λόρους, φάραγγας κ' εἰς φύλλ' ἐπιπολάζω.
Εἰς τοὺς πολέμους δὲν πατῶ, στὰς μάχας δὲν πηγαίνω,
Ἄν καὶ τοὺς φόνους γὰρ σφαγὰς προθύμως ἱπεμβαίνω,
Ἐξ οἰκῶν πένθους καὶ κλάυμων πάντα ἀπουσιάζω,
Ἄν κ' εἰς ταφὰς καὶ συμφεράς ἄκων ἐκὼν συγχάζω.
Δὲν ἀγαπῶ τὴν ἄνοιαν, τὴν ἔχθραν τὴν κακίαν,
Ἀλλὰ τιμῶ τὴν φρόνησιν καθὼς καὶ τὴν φιλίαν.
Δὲν πλησιάζω τοὺς αἰσχροὺς, μεθύουσιν κ' ἀγελαιοὺς,
Σέβομαι δὲ τοὺς σάφρονας ὡς καὶ τοὺς νηφαλέους.
Στὸ ἔαρ δὲν εὐρίσκομαι, χειμῶνά τε καὶ θέρος,
Ἀλλὰ εἰς τὸ φθινόπωρον μὲ ἀπαντᾷς ἐγκαίρως.

Εἰς θάλασσαν, ὡκεανούς καὶ λίμνας δὲν συγχάζω,
Κ' εἰς ῥύακας καὶ ποταμούς ποτὲ δὲν πλησιάζω.
Καὶ εἰς σκηνὰς δὲν κατοικῶ, ἢ πενιχρὸν χωρίον,
Οὐδ' εἰς καλύβας ποταπὰς βαρβάρων ἢ ἀγρίων.
Ἀλλ' ὅμως εἰς τὰς κορυφὰς οἰκῶ τῶν ἡφαιστείων!
Μὴ τὸ ἐκλάθῃς χωρατὰ! ἢ κἄτι τι ἀστεῖον.
Διότι καὶ ἐντὸς φλογῶν πάντοτε σῶος μένω.
Κ' ἐντὸς παράγγων φοβεῶν ἀλώθητος ἐμμένω.
Κ' εἰς φυλακὰς εἰσέρχομαι, κ' εἰς φρούρι' ἀναβαίνω.
Καὶ εἰς φρικτὴν φρέατα ἀβύθους καταβαίνω.
Ἐλέφας, φῶκη, φάλαινα, ὄφεις καὶ μαστοφόρα
Εἶναι στὴν ἐξουσίαν μου, ὡς καὶ τὰ κεραφόρα.
Εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Ἄρεως, στὸ ξίφος τ' Ἀχιλλέως,
Εἰς τὴν σοφίαν τοῦ Διὸς, φαρέτραν τοῦ Νηλέως,
Στοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς Ἀθηνᾶς κ' εἰς τὴν ὀσφύν τῆς Ἥρας
Μ' εὐρίσκει, ἐὰν δύνασαι, ὡς κ' ἐν βαρῇ πορφύρας.
Ὁ Φαραὼ κ' ὁ Ἰωσήφ μὲ εἶχον σύντροφόν των.
Φωκίων δὲ καὶ Φίλιππος φίλον πολὺ πιστόν των.
Σοφοὶ τε καὶ φιλόμουσοι καὶ ἡ φιλοσοφία
Ἐπέρχουν σὺν τῇ ἀρωγῇ ἐμῇ καὶ προστασία.
Ζωγράφοι τε καὶ συγγραφεῖς κ' αὐτοὺς δὲ ὁ Φειδίας
Θὰ ἦσαν ἄνευ τῆς ἐμῆς ἀρεύκτου παρουσίας;
Ὅχι· εἶναι ἀδύνατον καὶ ἄλογον ἐπίσης,
Διότι ἂν ἔλειπον ἐγὼ θὰ ἔλειπε κ' ἡ φύσις!
Θὰ ἔλειπε καὶ ἡ φανὴ! ἢ φάβε! τὸ πλάφι!
Κι' αὐτὸ δὲ τὸ περίφημον τὸ τοῦρκικο κινυλάφι.
Τὶ γελᾷς; τέκνον, τί γελᾷς; ὡς τώρα δὲν μ' εὐρῇσες;
Ὡς τώρα εἰς τὴν ἔννοιαν τῶν λόγων δὲν ἐμβήσες;
Ἀκόμη συλλογίζεσαι καὶ ξεροκαταπίνεις;
Εἶν' εὐκολογ νὰ μὲ εὐρῇς καὶ στὸν καφέ ποῦ πίνεις.
Κ.

ΑΥΣΙΣ

τοῦ ἐν τῷ προηγούμενῳ φύλλῳ αἰνίγματος

Ἀραγωνία — Ἄρα — Γωνία —

Ἀγωνία — Ἀραγῶ.

ΓΕΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ἐκ τίνος γυναικὸς τοῦ Δαβὶδ ἐγεννήθη ὁ Σολομών;
2. Διὰ τί ὁ Δαβὶδ νὰ ἐκλιξῇ τὸν Σολομῶντα ἐξ ὢλων τῶν υἱῶν του ὡς διάδοχον τοῦ θρόνου του;
3. Ἐμείνει πάντοτε ὁ Σολομών πιστὸς εἰς τὸν Κύριον;

ΑΣΤΗΡ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ,

Ἐφημερίς εβδομαδιαία, δι' οἰκογενείας ἐπὶ 20 ἔτη ἐκδιδόμενη. Συνδρομὴ ἑτησίᾳ διὰ τὴν Ἑλλάδα δραχ. 6, διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν 10. Εἶναι ἡ μόνη ἑφημερίς τοῦ εἵδους τούτου ἐν τῇ ἐλληνικῇ γλώσσῃ.

— Εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἐφημ. τῶν Παιδῶν ἐν ὁδῷ Ἑρμοῦ ἀριθ. 264 εὐρίσκονται πρὸς πώλησιν διάφορα ὥρατα περιοδικὰ εἰς τὴν ἀγγλικὴν γλῶσσαν ὡς καὶ ὥρατα εἰκόνες χρωματισμέναι πτηνῶν τῶν τροπικῶν κλιμάτων, ζῶων, ἀνθῶν κλ. εἰς μετρίαν τιμάν. Αἱ εἰκόνες αὗται πωλοῦνται τρεῖς δραχμαὶ κατὰ δωδεκάδα ἢ 25 λεπτὰ ἐκάστη.